

vet for teknokratisk, har glemt menneskene og er gået i ét med systemet. Jeg har noteret mig udtalelser fra hr. Henrik Sass Larsen, som ønsker, at Socialdemokratiet langt mere offensivt skal gå ind for at skabe et mere fleksibelt offentligt velfærdssystem.

Hr. Jeppe Kofod har sagt, det er vigtigt, at man i Socialdemokratiet kan give nogle mere præcise svar, og derfor er det nødvendigt at finde ud af, hvad man selv står for. Og jeg må da selvfølgelig også sige, at det jo er et sted at starte i alle tilfælde, at man finder ud af, hvad man selv står for. Jeg kan godt forstå hr. Jeppe Kofods udtalelse, for når man har hørt sådan en tale, som den, hr. Jeppe Kofods politiske ordfører præsterede, er der behov for at starte helt fra grunden af med at finde ud af, hvad man selv står for.

Kl. 22.35

Hr. René Skau Björnsson har udtalt, at på nogle områder har Socialdemokraterne mistet følingen med de typiske socialdemokratiske kernevælgere. Jo, jo, og hr. Morten Bødskov har såmænd også været på banen og sagt, og det er så specielt om udlændingepolitikken, hvor han er kritisk over for sit partis linje, at man skal lægge en pragmatisk linje, der for det første bygger på, at vi ikke skal tage flere, end vi kan klare, for det andet, at de, der er her, skal integreres meget bedre, og at vi for det tredje, hvis der kommer flere, end vi kan klare, må begrænse tilgangen til Danmark. Det er da udtalelser, der vil noget. Det er da udtalelser, som jeg også har hørt i andre lejre her i Folketingssalen.

Det er bare sådan et lille udvalg af udtalelser fra den yngre generation i Socialdemokratiet, der presser sig på, men ikke rigtig kan komme til. Men det viser, at der er grøde, det viser, at der er nogle, som sikkert har noget at byde på, hvis de fik lov. Men i dag har vi altså hørt Socialdemokratiets politiske ordfører lægge en tung dyne over al denne nytænkning med sur kritik og negativ vrissen tale. Det skal jeg jo så, sådan som vi siger i Jylland, ikke kloge mere i. Jeg noterer bare, at sådan er det.

Det får mig så til at vende tilbage til hr. Anders Samuelsen, der jo også har leveret et indlæg i dag, der viser noget om grøde og nytænkning. Nu skal jeg så med det samme sige, at fru Marianne Jøved lagde sig på helt samme linje, så her ser jeg ikke helt den samme konfrontation mellem generationerne.

Det var hr. Anders Samuelsen, der var inde på, at man i Det Radikale Venstre kunne se nogle

spændende takter i dette at koble reformer af arbejdsmarkedet sammen med sænkninger af skatten på arbejdsindkomst. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er en meget, meget spændende tankegang, og jeg vil kvittere positivt ved at sige, at det bestemt er en tankegang, som regeringen ikke på nogen som helst måde vil afvise.

Tværtimod kan man måske oven i købet sige, at der ligger megen fornuftig tankegang i dette at koble skat på netop det her projekt, for hvis vi skal have flere i arbejde, og hvis vi specielt skal have de mest udsatte grupper på arbejdsmarkedet i sving, kan det godt være, at vi også skal kigge på skatten. Og derfor synes jeg, det er en meget spændende tankegang.

Så skal vi nok ikke på det her tidlige stadium fordybe os alt for meget i tekniske detaljer, for så bliver det lidt indviklet, og så bliver det også lidt besværligt. Men foreløbig synes jeg, det er vigtigt at hæfte sig ved nogle spændende signaler, og dem vil vi fra regeringen bestemt gerne kvittere positivt for. Jeg synes, det er tegn på, at det kan lade sig gøre gradvist at lægge op til et bredt samarbejde selv på nogle af de meget tunge områder.

Når vi nu er ved det her med skat, vil jeg godt sige, at målet for regeringen er krystalklart: vi vil sænke skatten på arbejdsindkomst. Men jeg vil også godt understrege, at det nytter altså ikke noget at gøre det bare ved at forhøje en hel masse andre skatter og afgifter. Der er altså ikke meget perspektiv i, at man sænker skatten med den ene hånd, og så forhøjer man den med den anden. Det er jo det, vi har set for meget af i de senere år.

Er der nogen her, der mener, at de grønne afgifter ikke i forvejen er høje nok? Ja, det er der måske, men jeg tror i hvert fald, at befolkningen synes, at de grønne afgifter i forvejen er mere end høje nok. Og jeg tror, at alle må erkende, at hvis man sætter dem yderligere i vejret, giver det kraftige fordelingsproblemer, og det rammer de allersvageste i samfundet. Så der er ikke noget at hente der. Det er associelt at sætte de grønne afgifter yderligere i vejret.

Kl. 22.40

Hvad så med ejendomsværdiskatten, som jeg ved at nogle har forelsket sig i? Kan man bare sætte den i vejret for så at sænke skatten på arbejdsindkomst? Jeg tror da, at de, der skal betale skatten, sådan set er ret ligeglade med, hvor det er, de betaler den. Det, de ser på, er, at de skal af med den.